

"טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף"

שמחת אהרן

ע"ש הצדיק רבי אהרן ראטה בעל השומר אמונים
וח' שרגא ופאלי 2 אם המושבות פ"ת

בסיעתא
דשמיא

לא לעיין
בתפילה!

זמני
השבת

כניסת השבת: 17:12
פג מנחה: 16:35
שקיעת החמה: 17:31
צאת השבת: 18:04
רבנו תם: 18:42

גליון מס' 306

שבת מברכין

דברי תורה לפרשת משפטים

"ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם"

סיום "שובבים" (שמות, וארא, בוא, בשלח, יתרו, משפטים). ימים המסוגלים לתשובה ולכפרה מאחרינו ויהי רצון שיתקבל הכל לרצון לפני השם יתברך.

בעניין זה מסופר על הגאון הצדיק **רבי חיים סינוואני זצ"ל** שהתגורר ביהוד. פעם דיבר עם אחד מתלמידיו בשיבחו של אדם גדול מתלמידיו, המתגורר בראשל"צ. תלמיד חכם יקר וחשוב, הנודע בשערים. ובתוך כך אמר: "אמנם גדול הוא מאוד, אבל אחיו הקטן גדול ממנו!" תמה התלמיד: הרי האת, אדם פשוט ואינו יודע ספר. קרא רבי חיים את מחשבותיו, ואמר לו: "בוא ואוכיח לך את דברי, ותווכח בצדקתם. הלא תודה, שאמש בשעת בין הערביים התארכת עם חברך בביתו של אותו תלמיד חכם!" אמר לו: "הן". אמר: "ותודה, שערך לפניכם שולחן עם מגדנות, ואף דחק בכם ליטול ידיים לסעודה!" השתומם התלמיד, ואמר: "הן". הוסיף ואמר: "ואתם התיישתם לאכול לבדכם, וביקשתם שבעל הבית ואחיו, שנכח במקום, יאכלו יחד אתכם!" התפלא: "מאין הרב יודע?" הרב התעלם מהשאלה, והמשיך, "המארח השתמט מאכילה, בנימוק שהוא שרוי בתענית בימי השובבים המסוגלים לכפרה. אבל אחיו נעתר לבקשתכם, ונטל עימכם ידיו, נכון?" "אכן כן", אישר התלמיד הנדהם. סיים הרב ואמר: "ועתה, הסכת ושמע. אתם חשבתם בלבכם, כמה גדול התלמיד החכם שצם ומענה את נפשו בימים אלו. אך דע לך, שגם אחיו התענה יחד עימו, אלא שהוא מסתיר ומצניע את מעשיו מעיני הבריות. ומכיון שלא רצה לפרסם את צומו – נטל ידיו ואכל, למרות שלא נותרה אלא שעה קלה לסיום הצום".

"ועתה, אמור לי: כלום אין הוא עולה אל אחיו עשרת מונים?!" ... עכ"ל. מסיפור זה נוכל ללמוד כמה יפה היא הצניעות לאדם ובכל דבר שאנו עושים נשתדל להצניע לכת עם ה' אלוקינו על מנת שלא נתגאה במעשינו וניתן חלק לס"א, וכאשר נאחז במידה זו של הצניעות, תהיה משמעות גדולה יותר לכל מעשינו ובכך אנו זוכים לעבוד את ה' שלא על מנת לקבל פרס וממילא האיכות גדלה.

בפרשה שלנו כתוב על העבד: **"אם בגפו יבוא בגפו יצא אם בעל אשה הוא ויצאה אשתו עמו"**. אפשר לבאר בס"ד שכל מטרנתו בעולם הזה שהגענו אליו היא לקדש את שמו יתברך בכל מעשינו ובכל מקום. בנוסף ידוע שהנשמה של האדם נקראת אשתו (עיין אוה"ח הק') אם כך מסתדר לומר שכאשר אדם חושב רק על עצמו בעולם הזה ממילא כאשר יעזוב את העולם אחרי מאה ועשרים שנה זה יהיה לבד שהרי לא פעל כאן דבר ומאומה, ברם כאשר אדם בעולם הזה חושב כל הזמן איך הוא מקדש את שמו יתברך והולך ומוסיף תמיד בעבודת השם ורותם את כל הסובבים אותו למשימה זו הרי זוכה שנשמתו מתעלה בכל עת יותר ויותר וזה שנאמר "אם בעל אשה הוא ויצאה אשתו אמו" דהיינו לאחר מאה ועשרים שנה הנשמה שלו שזיכך אותה יוצאת איתו ומעידה עליו על מעשיו הטובים והיא הנקראת "אשתו".

שבת שלום! יוסי כלאב

מוסר והשקפה

קלה קשה מהכאה

"ומכה אביו ואמו מות יומת...ומקלל אביו ואמו מות יומת" ידוע לנו שישנן ארבע מיתות בית דין: סקילה, שריפה, הרג וחנק. מבואר בגמ' (סנהדרין מט:) שהמיתה הקשה מכולן היא סקילה, אחריה שריפה, אחריה סייף, והמיתה הקלה מכולן היא חנק.

כאן, במכה אביו ואמו, נאמר: "מות יומת". אומרת הגמ' (סנהדרין פד:) שמיתתו בחנק, שכן כל מקום שנאמר בתורה מיתה סתם אינה אלא בחנק. לעומת זאת, מקלל אביו ואמו, שאף שגם בו נאמר: "מות יומת", אומר המכילתא (הובא ברש"י כאן) שמיתתו בסקילה, מפני שבפרשת קדושים הובא שוב דין מקלל אביו ואמו, ושם נוספו המילים: "דמיו בו", וכל מקום שנאמר: "דמיו בו" עונשו סקילה.

צריך להבין: מדוע מכה אביו ואמו מיתתו בחנק, ואילו המקלל מיתתו בסקילה, שהיא יותר חמורה, הרי הסברא נותנת שהמכה עונשו חמור יותר, שכן עשה מעשה בידיים של הכאה? אלא, מכאן למדו חכמי המוסר, שקללה – ובכללה כל אונאת דברים – קשה יותר מהכאה.

העלבון הזה שהוא שמעליב את אביו, קשה עבורו יותר מאשר אם מכה!

דורש ציון

אימרי אהרן

מתורת רבנו בעל השומר אמונים

שלא לנצות האוכלים – זעזוע

כתבו בספרי יראים (יסוד יוסף, תיקוני החטא אות כב) שסגולה לאכול מהפירורין של המוציא, וזה תיקון גדול לפגם מדת היסוד, כמובא ב**זוה"ק ברעיא מהימנא** פרשת עקב (ח"ג ערב). דפירורין רומזין למידת היסוד, ולא יזלזלו בפירורין, כי העניות רודף אחריו חס ושלום, וכפוגם בברית חס ושלום. ומסוגל לאכול הפירורין כי זה רומז לתיקון הברית שנקראו הטיפות פירורין. ועיינו בזוהר וברעיא מהימנא (פרשת פנחס דף רמ"ד), ובספר הקדוש זרע קודש [מצבתה] מאריך בזה. וטוב שיכוין בשעה שמכניס הפירורין מהשלחן לאוכלם, שככה יתכנסו כל הטיפות מבין החיצונים ויתעלו להקדושה, וכל כוונה טובה מישראל עשה רושם גדול, כי בחינות מחשבה הוא למעלה מדיבור וכל שכן ממעשה כידוע.

וכך כתב בספר **של"ה** שהזהיר שצריך כל אדם ליהרר מאד בפירור של פת כדמיון איברי עולה שנתפקעו מעל גבי המזבח, וכמו שהיו הכהנים מזהרין להחזיר איברים ופדרים שנתפקעו מעל גבי המזבח כדי שלא יהיה שליטה להחיצונים להיות נהנין מן אותן איברים ופדרים, רק יניקתן היה מן העשן המתעקם ונוטה לצד צפון, כך הפירור פת צריך האדם להזהר בהם שלא ישליכם להארץ, ובפרט מפירורי שיויר המוציא שהן דוגמת איברים של עולה, ונקראים תרומת מעשר שהיה קדש קדשים.

שאלות ותשובות בהלכה

מלאכת לש - הכנת סליק ששבת

א. סלט מיוזן ותפוחי אדמה - הכנת סלט מיוזן בשבת, דהיינו סלט של קוביות תפוח אדמה המעורבים עם מלפפונים חמוצים ומיוזן, אם עושים זאת סמוך לסעודה, מותר, כיון שאין זה נהפך לעיסה ממש, שהרי בעיסה מתגבשים החלקים לגוש אחד, ובסלט הנ"ל, החתיכות לא מתחברות לגוש אחד, שהרי לא מדובר בתפוחי אדמה מרוסקים שהמיוזן מדבקם, אלא כל הקוביות נשארות בפני עצמן, והמיוזן לא הופך את זה לעיסה ממש. לכן המסקנה שאם עושים זאת סמוך לסעודה, מותר. והוא הדין שמותר ליתן מיוזן לתוך סלט שנחתך דק דק, וכן סלט גזר שגירדהו (מערב שבת) לחתיכות קטנות, מותר לערב בו מיץ תפוזים וכיוצא בזה.

ב. סלט ביצים עם מיוזן - אסור להכין בשבת סלט ביצים במיוזן דהיינו שחותכים ביצים דק דק ומערב בהם מיוזן, כיון שזה נהפך לעיסה ממש, דהיינו לגוש אחד, ורק במקום שעושה שני שינויים יהיה מותר שהם: שינוי סדר הנתינה, וכן שינוי בצורת העירבוב לצורת שתי וערב, ולא יערבב בכח (שו"ע שכ"א סעיף י"ד) והמיקל בשינוי אחד, דהיינו באופן העירבוב כדעת מרן, אין למחות בידו.

ג. הרטבת דברי מאפה - מותר להטביל דברי מאפה בנוזל, ולכן מותר להטביל בסקוויטים בכוס תה, ואין בזה חשש משום איסור לש.

ט"ל מלאכות שבת

שמירת הלשון

רפאלת זקל

נשאלתי מאת יהודי בשם אבנר, שסיפר לי מה בימים אלו הוא עובר. בא לפניו יצחק חברו הטוב ביותר, וסיפר את מה שעליו דוד דיבר. הוא גינה אותו בפני כמה אנשים, ובנוסף היו שם גם כמה נשים. ועכשיו כל השכונה כבר מדברת, והשמועה מבית לבית עוברת. ושואל אבנר אם מותר לו ללכת לדוד, ולהוכיחו ישירות לו להגיד, שסיפר לו יצחק את כל מה שעליו אמר, ועד היום הלשון הרע אינו נגמר. וכל השכונה לא מפסיקה עליו לדבר, ומדי יום ויום הצער מתגבר. עניתי ואמרתי לאבנר היקר, שאסור לו להזכיר את יצחק כלל ועיקר. כי אם יעשה כן יעבור על איסור רכילות, ויסכסך בין יצחק לדוד בקלות. ואף אם לא יאמר בפירוש שיצחק הוא המספר, ומעצמו ידע דוד לקשר, שיצחק הוא זה שדיבר, גם באופן הזה יעבור על איסור רכילות, ויגרם סכסוך בין יצחק לדוד בקלות (חפץ חיים רכילות כלל ג' הלכה ב').

ונסיים במעשה מאוד מיוחד, לחזק אהבת אדם לחברו כאחד. פעם הזמן הגאון רבי חיים זוננפלד לחתונה, ובשעת החופה נתנו לו לברך ברכה ראשונה, ולא כמו המנהג לכבד את הרב בברכה אחרונה. והיצר הרע מיד גרם לאנשים להתחיל לדבר, שהרב הוא לא עוד סתם מכר וחבר, והיה צריך לתת לו ברכה יותר מכובדת, טענת היצר הזאת אצל אנשים תמיד היא עובדת. וכששמע הרב את דברי ההבל שאמר היצר הרע, אמר להם משפט שהוא ראוי לתפארה: מעולם לא באתי לחתונה לקבל ברכה, ולא לקבל מהם כיבוד או מתנה, אלא לתת להם ברכה הגעתי לחתונה, שיזכו בשמחה לבנין עדי עד, ולזרע בר קיימא לעד. ושיתקיים בהם ענבי הגפן בענבי הגפן דבר נאה ומתקבל, ויזכו לגמור אחד על השני כל חייהם את ההלל.

מתמידי התפילות

יציחק נפי הי"ל לזכרה וכל השועות

חידות לפרשת השבוע

חידון לפרשת השבוע

1. שלש מצאית בפרשה.

2. מי מרוויח בליל ג'?

תשובות משאלה ע"פ

1. אינה מילה מוצגת בפרשה היא תמיד כינוי לחמישי.

ואצלנו הוא כינוי לקרן של איל? ויל? רש"י אמר שגה קרן של

איל של הפסוק במשך הילול

2. אינה שני יהודים בפרשה לא היו מצאית מצרי? גרשו

ואיננו בני משה רש"י יח ג'.

אמרי נועם הרב יוסף אברג'ל צוק"ל

אהבה היא החוט המקשר

הזהירו חז"ל את התלמיד מלחלוק על רבו עד שאמרו שכל החולק על רבו כחולק על השכינה, וכל העושה מריבה עם רבו כעושה מריבה עם השכינה, וכל המתרעם על רבו כאילו מתרעם על השכינה, וכל המהרהר אחר רבו כאילו מהרהר אחר שכינה. משום כך על כל אדם לדבוק ברבו בכל כוחו. ואף אם רבו יבזהו ויחרפרו יקבל הכל בשמחה ובאהבה, כי בודאי רבו עושה לו זאת רק למען תיקונו הניצחי, ולכן לא יפריד משום כך אף לרגע את דבקותו ברבו, ויזכיר לעצמו לשון חז"ל "מאן יהיב לן נגרי דפרזלא ונשמעינך", כלומר, מי יתן ויהיו לנו רגליים של ברזל כדי שיהיה לנו כח לשמש את רבנו וללכת אחריו תמיד.

העיקר הוא לחזק את רגש האהבה שבליבו כלפי רבו, ולאהוב אותו באמת לאמיתו. כי מידת האהבה היא המידה החזקה ביותר בעולם, ואם תהיה בליבו אהבת אמת לרבו לעולם לא ירהר אחריו, ולא ישאל שאלות מיותרות על דרכיו ומעשיו, כיון שכשאוהבים באמת לא שואלים שאלות.

וכך כותב הרבי מליובאוויטש:

"האהבה היא רוח החיים בעבודת החסידות, החוט המקשר את החסידים בינם לבין עצמם, והחוט המקשר את הרבי עם חסידים, וחסידים עם הרבי. זהו גם בדרך 'אור ישראל' וגם בדרך 'אור חזר'. אין לזה כל מחיצה. זהו מעל להגבלת מקום וזמן." כלומר: ככל שהחסיד אוהב את רבו בבחינת "אור ישראל", כך גם רבו מקרבו ומחזיר לו אהבה בבחינת "אור חזר", ולאהבה זו של הרבי לחסיד אין כל מחיצה, והיא מעל להגבלת מקום וזמן, כך שזה לא משנה היכן החסיד נמצא בעולם, רבו הק' רואה ומרגיש אותו, וממשיך לו ישועות נפלאות בכל המצטרך לו, ובלבד שלא יפריד החסיד את דביקות אהבתו לרבו.

מצטייני השבוע

משה מרחי הי"ל לזכרה וכל השועות

לרפואה

שמחה בת סמירה, יוסף חי בן אילנה, רחמים בן נעמיה, ג'ורג'יה בת כרמלה, נתנאל בן חיה ייטל, ויקטור בן איבון, יוסף תומר בן יפה, אורי בן אירית בתוך שאר חולי עמ"י

לעילוי נשמת

חיים בן טויה, עובד בן סלימה, יפית בת סמירה, לירון בת לידה, נריה בן סויה, איתי בן לימור, עוז בן דרורה, עידית בת כרמלה, נאוה רחל בת אירן, חיים מרדכי בן דבורה לאה גמרה

הרה"ג מאיר שידרוביץקי שליט"א

פרשת משפטים

פרשת השבוע פותחת את השיעור הראשון אחר מתן תורה. רק לפני תקופה קצרה עמדנו כולנו במעמד הר סיני עם קולות, ברקים, וענן כבד וענני כבוד. שמענו קול אלוקים חיים מדבר עמנו מתוך האש, וכל העולם הזדעזע מהדר גאון עוזו. חשבו כולם שהעולם נהפך, וזהו המעמד הגדול בתולדות הבריאה, מעמד הר סיני ועשרת הדיברות.

והנה, אנו מצפים לשמוע מפי הגבורה שיעור ברמה עליונה של פרד"ס התורה לעומק המחשבה, נגלה ונסתר.

והנה, השיעור הראשון עוסק באדם שגנב ונתפס ונמכר לעבד, או אדם שמכר את בתו הקטנה. והתורה מדברת במושגים מאד נמוכים. וכי זוהי המרה המוסרית של דור ששמע קול אלוקים שם הם בעצמם נאמר עליהם מפי השי"ת: "אני אמרתי אלוקים אתם...?"

והתשובה היא שכל אחד יכול כמשה רבינו שהגיע לדרגת "ותחסרהו מעט מאלוקים...", אבל, בעצם הוא בשר ודם, עפר ואפר, והוא גם יכול להיות גנב ועבד, ומתפרנס ממכירת בתו לאמה. ורואים בעצם כמה כל אדם יכול להגיע או לשחקים או לעמקים.

ואם האזון שומעת בהר סיני, והיא מפנימה את דבר השם, ויראתו על לבבו פנימה, אז הוא כמלאך השם (צבקות) צבאות, ואם האזון לא שומעת היטב, ונכנס באזון אחת ויוצאת באזון שניה, אז נותנים לו את פרשת גנב ועבד נרצע, והאזון הזאת תדע מכאן ולהבא לא להיות גנב.

גם היום רואים שאותם ילדים שזוכים לשמיעת האזון של דברי תורה, הם מתעדנים ומזדככים, וניכר עליהם כי הם זרע ברכ השם! ורק התורה הקדושה תביא נחת להורים שזכו להבין שזה הדרך אשר ילכו בה ואשריהם בעוה"ז ובעוה"ב.

זמני תפילות ימי חול ושיעורים

שחרית: 5:35 מנחה: 17:05 - ומיד ערבית

שיעור חדש מידי לאחר שחרית - חגן עזריה - שבת חלק א'
כל יום - 8:30 + 20:00 - דף היומי (גם במוצ"ש)
א'-ה': 9:00-13:00 - כולל אברכים שמחת אהרון
יש לכנס את כל האפשרויות ללא - רק תנא...
כל יום מתקיימים שיעורים מידי לאחר ת ערבית

יום א' - אמונה וביטחון - שומר אמונים - הרב יוסי' כלאב

19:00 - לימוד גמרא בחברותות - להצלחת עם ישראל - כולם מוזמנים לבוא ולקחת חלק

יום ב' - הלכות ברכות - הרב אברהם כרמל

19:15 - הלכות בשר וחלב - הרב אלירן כהן

20:00 - שיעור חדש - בצור ירום אגרת התשובה - הרב יוסי' כלאב (כיבוד ושתייה)

יום ג' - שיעור בהלכות שבת - הרב משה מדר

יום ד' - באור הפרשה - הרה"ג מאיר. ש. שליט"א

20:00 - שיעור הנשים המרכזי הרבנית א. מרציאנו

יום ה' - אור החיים הקדוש בפרשה - הרב יוסי' כלאב

יום ו' - 9:00 - כולל אברכים ובעלי בתים - הציבור היקר מוזמן לבוא ללמוד

זמני תפילות השבת

16:45 מנחה קבלת שבת שה"ש דרשת שבת ערבית שבת

כ שמיני' - לט"ו רבי דוד הלוי (הט"ו)

שבת 5:30 - זמרא מזילה + שיעור תנא

6:30 - שחרית שבת / קידוש חגיגי עם דברי תורה

9:30 - התאספות חברים

15:15 - שיעור תורה בע"פ - זמר, דגים וחלב

16:00 - תהלים וחידון פרשת השבוע לילדים

16:45 - שיעור לבעלות (יל 6 ומעלה)

16:45 - מנחה שבת

17:25 - סעודה לשלישית להצלת התורמים הי"א

18:04 - ערבית מאוואי שבת

הרה"ג דורון רונן שליט"א

מתבר הסיידור כוונת הלב

זכרת "השיבה שופטין כבראשונה"

בתפילת שמונה עשרה מתייחסת לשאיפת העם היהודי להחזיר את דייני הסנהדרין לקדמותן. בברכה זו יש שאיפה לתיקון חברתי כולל, שמתחיל בהנהגה מוסרית ונגמר בסילוק יגון ואנחה. היא מזמינה כל מתפלל לכוון בליבו להנהגה אלוקית מלאה, שתשיב את עם ישראל למעמדו הראוי ותביא תיקון לכל העולם.

בברכה זו יש לכוון שישבו הסנהדרין לשפוט, וישראל יהיו פנויים לעסוק בתורה, ויסולק היגון והאנחה המפריעים לכך. האר"י הקדוש הזהיר במיוחד לכוון בברכה זו.

וכתב רבי אלכסנדר זיסקינד, בעל "יסוד ושורש העבודה": "מה טוב לאדם כי יוריד דמעות על לחיו בתבות 'ומלוך עלינו אתה ה' לבדך', ויחשוב עד מתי נהיה אנחנו עם קדוש נבזים ושפלים בין האומות עובדי פסילים, ובזה נתחלל שמך הגדול". עוד כתב הרב: "ועל כל פנים יתפלל ברכה זו בלב נשבר ויזעק מר על חילול שמו הגדול".

על סיום הברכה, "וצדקנו במשפט", כתב הרב: "יכוון במילים אלו: 'כדי שנהיה ראוי שתמלוך אתה עלינו לבדך'".

וכתב רבנו בחיי על התורה (בראשית מט, טו) כתב: "מפני שעסק התורה צריך פנאי והשקט הגוף ואי אפשר שתתקיים במי שיש לו טרדות ואנחות על כן תקנו לנו רבותינו ז"ל בתפילה: 'השיבה שופטינו כבראשונה'".

לסיום, הבקשה בברכת "השיבה שופטינו כבראשונה" מהווה תזכורת לא רק לצורך בצדק חברתי, אלא גם למקום המרכזי שתופסים התורה והקדושה בחיי העם היהודי. כפי שהדגישו האר"י הקדוש, רבנו בחיי ובעל יסוד ושורש העבודה, עלינו להתפלל בלב נשבר מתוך הבנה שחידוש הנהגת הצדק הוא חלק מתהליך הגאולה. כאשר זוכה למלכות ה' ולעשיית הטוב, זוכה להסיר את היגון ולהביא גאולה שלמה לעם ולעולם.

אשת חיל - הרבנית א. מרציאנו

גם בתוך ההסתרה

אחר המופתים הגדולים של יציאת מצרים והמעמד הרוחני העצום בהר סיני, מגיעה פרשת משפטים. מורכבות של פרטים ופרטי פרטים עד "שמרוב עצים כבר לא רואים את היער". עד עכשיו הרגשנו על כנפי נשרים שדאגו להקל עלינו בכל עניין, הכל פעל מעל הטבע, הכל היה נוח וניסים ללא סוף, ואפס מאמץ מצידנו, רק להתענג על השם ולהנות מזיו שכינתו. עכשיו אנחנו צריכים להתחיל לחשוב לבד, עכשיו צריך להכניס מעט שכל ומחשבה לכל פעולה שנבצע, לחפש את ולנבור לשורש, אחרי שנים של עבודת זה קצת חורק אבל מאז ועד לרגע זה ממש, קשה לנו עם זה...

הדור שלנו נקרא הדור האחרון. הוא נפלא כי זכינו לחזור לא"י, למקורות, לתורה, אנחנו כבר מאוחדים ולמרות זאת רוב הדור מדרדר לו, עוד קשה קצת עם החומר שמתגבר עלינו עוד ועוד. הקב"ה נמצא בתוך מעשה המשפטים, כפי שאומר רבי נחמן:

"אותיות התורה הם התלבשות רצונו של השם יתברך", המשפטים והחוקים הם בגדים רוחניים שאנו מלבישים עלינו בכל בוקר כדי להצליח לחיות את התורה בכלל. מקשירת שרוך הנעל ועד לסגירת עסקאות, הכל מתנהל כרצון השם, ואפילו שישנה רוח שמתעתעת בנו מדי פעם שהדברים הקטנים הם בידינו, אנחנו סידרנו, מעתה נבין "שמעשי המרכבה" לא יתרחשו יותר, מעתה תלמדו לראות אותי בפשטות, בדברים הקטנים, המהותיים ואלו שפחות, משפטים לא מובנים וחוקים ללא טעם, וגם שם אתם צריכים להתבטל אליי. כל הפרטים הקטנים של המציאות יתגלו כשנבין "שאיך עוד מלבדו", מהשמחה הגדולה ועד לצער הכי קטן, אלו חוקי השם יתברך. רובם לא יתקבלו על דעת אנוש אבל זוהי בדיוק אמונה פשוטה, להפנים את מה שלא מסתדר לנו. בלי פרשנויות וטעמים. ומה התפקיד שלנו פה? עלינו מוטל התפקיד החשוב ביותר, לגלות את ההשגחה שבתוך ההסתרה ולראות שבוודאי גם שם

אירועי השבוע

ביום שישי ושבתי הנאיב יחול ראש חודש אדר ה'תשע"ט

יודע "משנכנס אדר מרבין בשמחה"

אך צריך להתכונן לשמחה גדולה
שתשע את כל ישראל

בנות יעקב

צניעות - הרז חונן חליצה פתח הצואר - חלק א'

נזנית יקרות האמת שאין לא אשמות בכלל כל אחת מן אוהבת את זרוא זלזל כל הלכה, אזל מה לעשות שאלי פעם לא הסביר לך את התלכות הללו ולא רק זה, אלא גם החינוך של הנדבית לא עזרת לך, אלא רק מקשות עזר יותר, כי חז החולצות שאוכריז אינן מכסות את פתח הצואר כראוי. וחשוב להדגיש שזו שהלכה זו אינה קשורה למחמירים או למקילים, קנהלה כל אן אחרת וזת לא יכלה לומר: ההורים שלי נהגים אחרת, דוד שלי אומר שזה בסדר... אין דבר כזה, כל המחלוקת היא רק על הצואר עצמו, אזל מתחת לצואר מקדימה אן מהצדדים אן מאחורה - אלי אחר גלזל לא מתיר לעלות.

אזל היום לצדדים שלי, אזל הניש שאינן דתיות אין בכלל הנפה מה הנפיה לחשוף את אזור הצואר, זמן נשים דתיות וחרדות נכשלות לעיני של אזור הצואר, בצדדים, מאחור ופניה מקדימה מתחת לצואר, אזל בת ישראל יקרה, אנחנו נלחמה על הצניעות האמתית ואנחנו נצתי, כי הי איתנו בהצלחה. גלזל הזא נחמיל את חלק ז' המשך גלזל הזא...

משכני אחריו הרה"ג ראובן אלבז שליט"א

"אין אומר יאמר העצד אהבתי את אדני את אשתי ואת בני לא אצא חפשי"

רמו רמזה לנו התורה, יהודי צריך לדעת שהוא עבד של ריבון העולם, וכל הזמן לומר: "אהבתי את אדני", אני אוהב אותך, אבינו שבשמים, אני רוצה לדבוק בך במצוותיך, "את אשתי" - זו התורה הקדושה, "ואת בני" - אלו הם המצוות והמעשים הטובים. "לא אצא חפשי" - לא אצא מן העולם ללא קיום מצוות. הפסוק אומר: "במתים חפשי" ודרשו חז"ל (שבת ל): "כיון שמת אדם נעשה חפשי מן התורה ומן המצוות". רק כאשר אדם עזב את העולם, הוא הופך להיות "חפשי", כי בעולם הזה יהודי משועבד לקיום תורה ומצוות. ישנם אנשים חוטאים הקוראים לעצמם "חפשיים". הרי - "רשעים בחייהם קרויים מתיים" (ברכות יח); ולכן עוד בהיותם כאן בעולם חוטאים ופושעים, הם כבר במצב של "חפשי". אבל יהודי שומר מצוות, אינו חופשי אלא לאחר פטירתו מן העולם. **לכן כל עוד נשמה באפו הוא רוצה לדבוק בהש"ת ובתורתו.** יושב לו אדם בביתו, אין לו חברותא ללמוד עימו תורה, ובמקום ללמוד הוא עוסק בהבלי העולם. עליו לדעת כי אם הוא מתישב ללמוד, אזי הקב"ה לומד איתו. "המלמד תורה לעמו ישראל". גם כשהוא לבד - ה' בדד ינחנו", השכינה הקדושה נמצאת עימו בעת שהוא לומד תורה. ואם יעמול בתורה, יוכל להתגבר על היצר הרע, כמו שאמרו חז"ל (סוכה נב): "אם פגע בך מנוול זה, משכחו לבית המדרש, אם אבן הוא נימוח אם ברזל הוא מתפוצץ".

פרנס היום

להצלת המשפחות היקרות הי"ן לחתנות וזגששיות

בראות איתנה יראת שמים ונתרא מלניא

משפחת קמחי הי"ן

הדף היומי והלימוד היומי בכולל שמחת אהרון
יוקדש להצלחה, לרפואה, לעילוי נשמת יקירכם

לפרטים: 054-8540016